

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111209022
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4111209022.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobkyne: L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., U. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Nitra, Farská 40, proti žalovanému: L. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. M. S. XX, zastúpený: JÁNSKY & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Nitra, Štúrova 13, IČO: 47 249 650, o zaplatenie sumy 7.904 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/73/2011-528 zo dňa 31. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v záhlaví označeným rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobkyne a konanie v časti o zaplatenia sumy 1.100 eur s úrokom z omeškania 9% od 01. 08. 2010 do zaplatenia z dôvodu späťvzatia žaloby podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. Žalovanému priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100% a štátu priznal voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 644, § 654 ods. 1, § 648 ods. 2, § 510, § 420 ods. 1, 2 a § 657 Občianskeho zákonníka.

1.2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili v januári 2010 podľa § 644 a nasl. Obč. zák. ústnu dohodu o zrealizovaní stavby rodinného domu v A. podľa projektovej dokumentácie predloženej žalobkyňou. Cena diela bola dohodnutá na sumu 66.387,84 eur. Žalobkyňa splnomocnila žalovaného aj na stavebné konanie. Dňa 11.01.2010 žalovaný začal s výkopom základov, nasledujúci deň boli zalievané základy; žalobkyňa mala za to, že žalovaný postupuje podľa projektovej dokumentácie, kde bola stanovená hĺbka základov 0,95 m + štrkové lôžko. Keď žalovaný žiadal ďalšiu zálohu v sume 13.277,57 eur, požiadala ho o predloženie faktúr za materiál, čo žalovaný odmietol, rovnako odmietol predložiť rozpis budúcich výdavkov, preto žalobkyňa, požadujúc písomnú dohodu o zhotovení veci na zákazku, od zmluvy odstúpila. Následne oslovila na dokončenie stavby zhotoviteľa p. P. ktorý chcel preveriť základy, preto žalobkyňa požiadala znalca I. S. o vypracovanie znaleckého posudku na diagnostiku statiky základov.

1.3. Žalobkyni mala škoda vzniknúť konaním žalovaného tým, že pri výstavbe jej rodinného domu nepostupoval podľa projektovej dokumentácie, kde bola hĺbka základovej dosky 0,95 m a žalovaný základy osadil do hĺbky 0,5 - 0,6 m. Žalobkyňa po odstúpení od zmluvy uzatvorenej so žalovaným pokračovala vo výstavbe prostredníctvom Š. P.. Na základe posudku statika Ing. S. pristúpila k podbetónovaniu a pribetónovaniu základov. Podľa žalobkyne žalovaný preinvestoval sumu 2.210 eur. Žalovaný namietal svoju zodpovednosť za škodu tvrdiac, že nebolo potrebné dodatočné pribetónovanie,

pretože ním realizovaným postupom by sa dosiahla dostatočná hĺbka základov v zmysle projektovej dokumentácie. Žalobkyňa zodpovednosť žalovaného vyvodzovala z postupu prác vykonaných v rozpore s projektom, ku ktorej zmene nedala súhlas a ktorý potom vyvolal potrebu dodatočného pribetónovania základov a zvýšenia nákladov.

1.4. Súd posudzoval splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie. Posudzoval, či žalovaným plánovaný a čiastočne aj realizovaný postup znamenal ohrozenie statiky domu a bezpečnosti určenej projektovou dokumentáciou a bolo potrebné vyhodnotiť tiež dôsledok ponechania tvárnic realizovaných žalovaným, teda posúdiť, že ak nebol zachovaný postup podľa projektovej dokumentácie, či bolo nevyhnutné následným staviteľom (ktorý neodstránil tvárnice) dobetónovanie základov tak, ako ich navrhol I.. S., resp. či tento postup bol správny.

1.5. Súd mal preukázať, že stavba bola realizovaná tak, že na dva rady tvárnic sa po dobetónovaní vytiahli múry a navozila zemina. Po odstúpení od zmluvy sa pokračovalo vo výstavbe domu na sporných tvárniciach (potvrdil Š. P., boli tam dva rady BDK). Základy sa vykopali na žiadosť žalobkyne ho hĺbky 1,10 m, teda viac, ako bolo uvedené v projekte (potvrdil svedok Š. P.). Znalec I.. S. na pojednávaní dňa 22.05.2012 uviedol, že ho oslovila žalobkyňa, keď mali viac miesta odkopané, či by jej nevypracoval posudok a návrh zosilnenia, preto súd konštatoval, že dôvodom pribetónovania navyše nebolo dosiahnutie nezamrzajúcej hĺbky. V konaní bol predložený znalecký posudok statika I.. S., ktorý v úvodnej časti uvádza, že vychádzal z realizovanej hĺbky základov 0,5 m, miestami 0,6 m a konštatoval, že žalovaný mal uvažovať, že nad nerovným terénom budú základové pásy až pod podkladovú monolitickú železobetónovú dosku hrúbky 150 mm domurované aspoň jednou, dvoma vrstvami šalovacích betónových tvárnic DT40, čím by sa dodržala hĺbka základových obvodových pásov. Uvedené by bolo vyhovujúce, pričom v závere posudku uviedol, že sa jednalo o nedostatočnú hĺbku základov a preto bolo potrebné previesť podbetónovanie z vonkajšej strany min. 300 mm až 400 mm. Neprihliadol na už dobetónované tvárnice 2 x 25 cm, potom závery o nedostatočnej hĺbke základov, konštatované v závere posudku, posudzoval len z hľadiska projektovej dokumentácie. To napokon potvrdzuje v posudku, že nosné základy neboli prevedené podľa projektovej dokumentácie v hĺbke 950 mm a nevyhovujú požiadavkám platných noriem STN EN. Túto skutočnosť potvrdil aj vo svojej výpovedi, keď uviedol, že v posudku neuvažoval o tvárniciach, nik mu o tom nehovoril (pojednávanie dňa 22.05.2012). Aj keď boli rozdielne stanoviská znalca Ing. S. v úvode a v závere znaleckého posudku, zo strany právnej zástupkyne žalobkyne neboli navrhnuté žiadne dôkazy na odstránenie predmetných rozporov. S poukazom na tieto skutočnosti, keď znalec nebral do úvahy reálny stav, súd nemal za dôvodné prihliadnuť na uvedený znalecký posudok.

1.6. Pri rozhodovaní súd prihliadol na znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca I.. P., ktorého ustanovil v konaní. Z jeho posudku je zrejmé, že na základe projektovej dokumentácie na rodinný dom A. mali byť základy vyhotovené podľa projektovej dokumentácie, jedná sa o katalógový projekt, pri ktorom je nutné dodatočne vypracovať aj projekt osadenia rodinného domu pre konkrétny pozemok. Poukázal, že podbetónovanie by bolo opodstatnené a odôvodnené, ak by sa nenavozila na pozemok žiadna zemina. Podľa fotodokumentácie hrubej stavby bola uskutočnená navážka zeminy až na úroveň DT tvárnic a preto podbetónovanie a pribetónovanie základov v takom rozsahu, ako bolo zrealizované nebolo úplne opodstatnené ani účelné. Charakter stavby bol však zachovaný. Zároveň znalec poukázal na úvodnú časť posudku I.. S., pričom v doplnenom posudku uviedol, že z hľadiska klimatického by žalovaným realizovaný spôsob prác vyhovoval len ak by bola realizovaná navážky, inak by bolo dôvodné postupovať podľa riešenia navrhnutého statikom.

1.7. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žalovaný svojím postupom nespôsobil ohrozenie statiky domu a bezpečnosti určenej projektovou dokumentáciou, keď boli ponechané tvárnice realizované žalovaným. Aj keď nepostupoval podľa projektovej dokumentácie, dodržal záväznú technickú normu, pokračoval vo výstavbe domu na sporných tvárniciach navrhnutých a realizovaných žalovaným. V tomto smere súd poukázal i na výpoveď znalca I.. P. na pojednávaní dňa 09.10.2014, ktorý potvrdil, že reálne boli základy vybudované do hĺbky 500-600 mm, na to boli zabudované ešte dva rady šalovacích tvárnic, každá vo výške 250 mm, na to mala ísť základová doska 150 mm, spolu 1150 až 1250 mm, čo by bolo v súlade s projektom. Z doplnenia znaleckého posudku I.. P. je zrejmé, že problém zamŕznania základovej zeminy sa dal vyriešiť aj menej radikálne, avšak podbetónovanie zosilnilo aj samotné základy. Súd konštatoval, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením

povinnosti žalovaného a vznikom škody, nakoľko dôvodom úpravy základov bolo ich zosilnenie a nie riešenie nezamrznej hĺbky. I.. S. aj I.. T. ako aj znalec I.. P. potvrdili, že išlo o typový projekt, pričom projektová dokumentácia nebola podstatná a základy bolo potrebné posúdiť podľa klimatickej oblasti a druhu zeminy. V spore nebolo žalobkyňou preukázané, že bolo potrebné podkopať pôvodne zrealizované základy žalovaným, ktoré boli vybudované v rozpore s projektovou dokumentáciou, riešenie navrhnuté znalcom I.. S. nebolo opodstatnené a účelné, nadloženie dvoch radov tvárnic a plánovanou navážkou zeminy zo strany žalovaného bolo dostatočné z hľadiska bezpečnosti a statiky domu. Súd uzavrel, že prípadné nedodržanie typovej projektovej dokumentácie žalovaným s poukazom na vyššie uvedené nepredstavuje porušenie povinnosti, v dôsledku čoho by mohla vzniknúť zodpovednosť žalovaného za škodu. Žalobkyňa nepreukázala potrebu realizácie sporných dodatočných prác, ich odôvodnenosť a účelnosť.

1.8. Navyše, nepreukázala ani výšku škody, pretože ňou predložené faktúry neobsahujú také údaje, z ktorých by bolo možné zistiť rozsah a objem vykonaných prác, resp. prepočítať náklady na realizovanie prác v súlade s projektom. V súpise materiálu (č. I. 216) spísanom žalovaným a odsúhlaseným žalobkyňou, žalobkyňa popierala pravosť svojho podpisu. Súd porovnaním podpisu na splnomocnení, ktoré udelila právnej zástupkyňi konštatoval totožnosť podpisov.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať jej náhradu trov konania, alebo rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a zistený skutkový stav neobstoja, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Vytkla súdu prvej inštancie absenciu záveru, či sporná zmluva o dielo bola uzatvorená v rámci občianskoprávneho alebo spotrebiteľského režimu, kedy ju mal súd povinnosť poučiť ju o jej právach, k čomu nedošlo. Poukázala na nedostatok odôvodnenia rozhodnutia a nedostatočne zistený skutkový stav veci, na tvrdenie žalovaného, že vykonáva podnikateľskú činnosť, že jej odmietol vystaviť faktúru, pomáhal jej s vybavením stavebného povolenia a mal kompletnú projektovú dokumentáciu, ktorá nebola ich dohodou menená, okrem šírky domu o 50 cm, čo nemalo vplyv na základy. So súhlasom žalovaného ukončili zmluvný vzťah, pretože jej nepreukázal náklady a požadoval ďalšie peniaze. Od nového dodávateľa sa dozvedela, že dielo nebolo vykonávané podľa projektovej dokumentácie, preto si dala vyhotoviť znalecký posudok statikom Ing. S., ktorý konštatoval, že základy boli vyhotovené v nedostatočnom rozsahu (nosných základových obvodových pásov, najmä ich hĺbka založenia, nebola prevedená podľa odsúhlasenej časti projektovej dokumentácie, dochádzalo by k premŕzaniu a následnej deštrukcii základového muriva. Odporúčal vykonať opravu a navrhol, ak majú obvodové základné pásy vyhovieť požiadavkám horeuvedených platných noriem STN 73 10 001 a klimatickým vplyvom, previesť podbetónovanie z vonkajšej strany minimálne 30 až 40 mm. Preto nechala základy domu podbetónovať a vynaložené náklady požaduje od žalovaného. V konaní predložila všetky listiny, projektovú dokumentáciu, posudok I.. S. vydokladovala náklady a napriek tomu súd žalobu zamietol najmä pre nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody, nakoľko dôvodom úpravy základov bolo posilnenie a nie riešenie nezamrzanej hĺbky. Podľa nej bola preukázaná príčinná súvislosť znaleckým posudkom I.. S., z ktorých záverov vyplýva nedostatočné zhotovenie základov žalovaným - menšie než v projektovej dokumentácii STN normám mali byť, preto bolo treba vykonať podbetónovanie. Súd v odôvodnení rozhodnutia iba poukazuje na úvodnú časť posudku I.. S., bez toho, aby konkrétne špecifikoval na čo poukazuje. Aj v doplnenom posudku č. XXX/XXXX I.. P. je uvedené, že žalovaný jasne pochybil, osadenie základov malo byť hlbšie do zeme hneď od začiatku a tým aj dosiahnutie nezamrzajúcej hĺbky, čo mohlo byť najlepším a najlacnejším riešením. Všetky ostatné náhradné riešenia sú dôkazom toho, že sa to malo riešiť hneď na začiatku výkopov a ich osadenia do správnej hĺbky, teda pod nezamrzajúcu úroveň základovej pôdy. Zo záverov posudku je možné poukázať na časť, kde znalec konštatuje, že podľa jeho názoru problém zamŕzania základovej zeminy, resp. vyriešiť zamŕzanie pod základy rodinného domu sa mohlo riešiť aj menej radikálne, avšak podbetónovanie zosilnilo aj samotné základy. Z toho vyplýva, že žalovaný pochybil pri postupe prác. Súd neobjektívne vyhodnotil skutkový stav, keď na jednej strane uviedol, že podbetónovaním sa neriešilo zamŕzanie podkladovej zeminy, pričom nezohľadnil tú časť posudku I.. P., v ktorej bolo uvedené, že podbetónovanie a pribetónovanie základov v rozsahu, v akom boli zrealizované pravdepodobne nebolo úplne opodstatnené a ani účelné. Citovaný záver nevypovedá o tom, že by sa podbetónovaním nevyriešila otázka hrozby zamŕzania podkladovej zeminy ale to, že až v takom rozsahu, v akom bolo podbetónovanie vykonané nebolo možno potrebné. Ďalej tvrdila, že znalec I.. S.

nebral do úvahy reálny stav, preto naň súd nemal prihliadnuť. Znalec neprihliadal na už podbetónované tvárnice 2 x 25 cm. Ďalej vytykala súdu procesné pochybenia pri uložení otázok znalcovi I.. Q. v tom, že hoci vyriešenie znalcom položenej otázky (určiť výšku škody), ktorá vznikla z dôvodu odstránenia následkov pri realizácii výstavby sporných základov s poukazom na rozsah a spôsob vykonaných prác, resp. či uplatnená výška škody 7 904 eur zodpovedá skutočnosti s poukazom na rozsah a spôsob vykonaných prác, považoval súd prvotne za potrebné následne už nie bez náležitého zdôvodnenia. V danej veci sú dva posudky I.. S. a I.. P. a v oboch je konštatované, že podbetónovanie bolo vhodné riešenie pre odstránenie vady spôsobenej nedostatkom činnosti žalovaného. Ak došlo k rozporu medzi závermi znalcov, bolo to jedine v tej časti, že I.. S. uviedol minimálnu hodnotu podbetónovania, ktoré sa malo pre sanáciu nevyhovujúceho stavu vykonať a I.. P. uviedol, že až takýto rozsah nemusel byť potrebný. Súd však na závery I.. S. neprihliadol z dôvodu, ktorý riadne neozrejmlil a pokiaľ ide o rozpor, ten mal ho odstrániť doplnením posudku alebo vysvetlením. Tak mal postupovať v prípade okolností týkajúcich sa I.. Q., ako aj doplnenia posudku I.. Q., ktorý neustálil mieru, v ktorej došlo k podbetónovaniu v odôvodnenom rozsahu, ktorú mieru bolo treba zistiť. Namietala tiež nesprávne vyhodnotenie pravosti podpisu na rukou písanom vyúčtovaní predloženým žalovaným, keď toto vylúčila v podaní z 21.10.2020. Na záver dodala, že škoda jej vznikla v súvislosti s konaním žalovaného v podobe porušenia právnej povinnosti a konaním bez primeranej odbornej starostlivosti, keď zhotovil stavebne nevhodné základy rodinného domu (možné zamŕzanie podkladovej zeminy a z toho priamo hroziaca deštrukcia základov). Žalovaný neprodukoval jediný relevantný dôkaz, že by vhodný spôsob nezvolil a prípadne, že by zvolila neprimeraný spôsob.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Bol názoru, že žalobkyňa neuvádza žiadne nové skutočnosti spôsobilé zvrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, naopak, niektoré odporujú objektívnej skutočnosti a sú nepreukázané. Odmietol nové tvrdenie, že sa snaží navodiť pochybnosti o zákonnosti postupu súdu v doterajšom konaní, neuvádza však akých. Poznamenal, že súd nemal žiadnu poučovaciu povinnosť v čase podania žaloby podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, keďže žalobkyňa bola od počiatku zastúpená advokátkou. Poukázal na ust. § 5 OSP, § 292 CSP. Nesúhlasil, že k uzatvoreniu zmluvy malo prísť v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, naopak on predkladal negatívnu lustráciu živnostenského registra. Režim spotrebiteľského sporu sa preto v tomto prípade nemal prečo uplatniť. Nezodpovedajúce objektívne skutočnosti popiera tvrdenie, že mal odmietnuť jej vystaviť príjmový doklad. Poukázal na svoje pôvodné vyjadrenie ako autentický prvotný úkon, v ktorom uvádza, že bola to naopak požiadavka žalobkyne, ktorá nežiadala ani písomnú zmluvu a ani faktúru za dodaný materiál a vykonané práce, všetko za znížené ceny diela. Dôvodom odstúpenia od zmluvy uvádzané žalobkyňou považoval za irelevantné, na druhej strane preukazujúce, že dôvodom nebolo porušenie jeho povinnosti pri zhotovení základov, ktoré boli navyše zhotovené po dohode so žalobkyňou s ohľadom na zmeny zhotovenia rodinného domu, kedy oproti existujúcemu terénu mala byť tzv. nulová výška domu zdvihnutá, malo sa rátať s navážkou a dvoma radmi DT tvárník a základových pásov, čo bolo napokon aj objektívne potvrdené znalcom I.. S. aj I.. P. Neobstojí ani tvrdenie ohľadom posudku statika I.. S., ktorý nebol ani znaleckým posudkom, pričom ešte aj v odvolaní uvádza z kontextu vytrhnuté tvrdenia, dokazovaním pred súdom prvej inštancie vyvrátené. Odmietla, že by žalobkyňa v konaní mala vydokladovať náklady vynaložené na odstránenie väd diela subjektom podnikajúcim na základe príslušného oprávnenia. Žalobkyňa v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno. Pripomenul záver odvolacieho súdu v predchádzajúcom rozhodnutí, že žalobkyňa nepreukázala potrebu realizácie sporných dodatočných prác na základe dôkazov, z ktorých súd vychádzal, pričom nie každé porušenie povinnosti zakladá automaticky zodpovednosť za škodu. Žalobkyňa napriek tomu na preukázanie svojich tvrdení mala roky a aj po rozhodnutí odvolacieho súdu z 5.9.2019 zostala procesne neaktívna a k vytknutým skutočnostiam neprodukovala ani v naväzujúcom viac ako 1, 5 roka trvajúcom ďalšom konaní žiadne dôkazy a ktorá neprodukovala dôkazy okrem objektívneho vyvrátenia jej tvrdenia v priebehu doterajšieho súdneho konania nemôže bez ďalšieho obstať, že mala riadne a dostatočne preukázanú príčinnú súvislosť medzi porušením jeho povinnosti a vznikom škody a to už vôbec nie s poukazom na posudok znalca Ing. S., ktoré boli taktiež vyvrátené resp. preukázané, že základy sa vykopú do hĺbky viac ako bolo uvedené v projekte na žiadosť žalobkyne. Už len naposledy uvedeným vylúčila žalobkyňu jeho zodpovednosť za uplatnenú škodu. Absurdne vyznieva citácia záverov znalca, že podľa jeho názoru problém zamŕzania základovej zeminy, resp. vyriešiť zamŕzanie pôdy pod základmi rodinného domu sa mohlo riešiť aj menej radikálne, avšak podbetónovanie, zosilnie aj samotné základy, ktorý naopak spochybňuje konanie žalobkyňa a označuje ňou vykonané úpravy za neúčelné a zbytočné. Rovnako odmietol, že by so záverov znaleckého posudku malo vyplývať, že

podbetónovanie malo byť ako vhodné riešenie vykonané. Poukázal na záver znalca, na ktorý upozorňuje aj odvolací súd, podľa ktorého vhodným zabezpečením základov z klimatického hľadiska bolo aj ich izolovanie osadením vhodnej tepelnej izolácie, nehovoriac o tom, že aj preukázanie vhodného, resp. priemerného rozsahu úpravy viazla na strane žalobkyne. Odmietal, že by neprihliadnutie na posudok Ing. S. malo byť odbornou otázkou, ktorú súdu neprislúcha hodnotiť, keď dôvody, na ktoré súd založil spočívali v dokazovaní preukázanej skutočnosti objektívneho neodborného charakteru, keď vyplynulo z dokazovania, že I. S. pri spracovaní posudku nebral do úvahy dobetónovanie dvoch radov betónových 25 cm tvárnic, ktoré boli ním skutočne zhotovené, základné pásy domurované a dobetónované a ďalším zhotoviteľom diela neboli odstránené. Nesúhlasil ani s názorom žalobkyne, že postup súdu mal smerovať k zisteniu primeraného rozsahu nákladov na odstránenie škody; princíp materiálnej pravdy bol v civilnom súdnom procese dávno opustený a riadi sa princípom formálnej pravdy. V tomto smere, ak žalobkyňa podľa odvolacieho súdu nepreukázala ani len základné predpoklady jeho zodpovednosti za škodu, ktoré nebola schopná ani špecifikovať ani v rozsahu, v akom žalovala, nepreukázala potrebu realizácie sporných dodatočných prác na základe dôkazov, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal. ňou predložené faktúry neobsahujú údaje, z ktorých by bolo možné zistiť rozsah a objem vykonaných prác, resp. prepočítať náklady na realizovanie prác, navyše tým, že základy sa vykopali do hĺbky 1,1 m, teda viac ako bolo uvedené v projekte na jej žiadosť. Námietku týkajúcu sa podpisu považuje za účelovú, pretože vyúčtovanie predložil v originálnom vyhotovení, navyše ďalším autentickým dokumentom listom žalobkyne. Ide o účelové tvrdenie jednoznačne, že ide o jej podpis, keď podpis na vyúčtovaní zjavne plne korešponduje s podpisom, ktorým opatřila plnú moc udelenú T. Y..

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je nedôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Z obsahu spisu vyplynulo, že predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody, ktorá jej mala vzniknúť konaním žalovaného tým, že pri výstavbe jej rodinného domu nepostupoval podľa projektovej dokumentácie, podľa ktorej mala byť hĺbka základovej dosky 0,95 m a žalovaný základy osadil do hĺbky 0,5 - 0,6 m. Žalobkyňa po tom, čo odstúpila od zmluvy o dielo uzatvorenej so žalovaným, prostredníctvom F. pokračovala v stavbe, pričom na základe posudku statika I. S. pristúpila k podbetónovaniu a pribetónovaniu základov, čo zvýšilo náklady na dielo. Žalovaná suma predstavuje za tieto práce zaplatenú sumu 7.014 eur a zostatok žalobcovi poskytnutej a ním do stavby nepreinvestovanej sumy pôžičky 890 eur. Podľa žalobkyne žalovaný preinvestoval sumu 2.210 eur. Žalovaný vylúčil akúkoľvek zodpovednosť za škodu tvrdiac, že žalovaná žiadala od neho realizáciu v čo najnižšej sume a k zmene projektu pristúpil na jej žiadosť týkajúcu sa zvýšenia podlahy domu o 15 - 20 cm, so súčasným zachovaním rozpočtových nákladov 66.387,84 eura. Po porade so stavebným dozorom zvolil riešenie, že základy domu boli osadené do hĺbky 0,7 - 0,8 m a základ sa navýšil v nadzemnej časti dvoma šalovacími tvárnicami, (2 x 25 cm), na tie mala ísť betónová deka o hrúbke 150 mm a vykonané terénne úpravy - prisypanie zeminou o 20 cm v bezprostrednom okolí domu, čím sa dosiahne prehĺbenie základov pod úroveň povrchu zeme do hĺbky určenej projektovou dokumentáciou.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7C/73/2011-381 zo dňa 26.03.2019 (prvým v poradí) žalobe vyhovel vychádzajúc zo záveru o zodpovednosti žalovaného za škodu z dôvodu, že konal v rozpore s projektovou dokumentáciou. Voči uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, na základe ktorého Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č. k. 8Co/157/2019-458 zo dňa 05.09.2019, predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie následne vydal uvedený odvolaním napadnutý rozsudok (druhý v

poradí), ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol, dôvodiac neunesením dôkazného bremena ohľadom príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právnemu záveru, že žalobkyňa nepreukázala resp. neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania porušenia právnej povinnosti a vzniku škody, v dôsledku čoho žalobu zamietol. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správne skutkovým záverom, odvolací súd taktiež dospel k rovnakému záveru.

10. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neuviedol, či zmluva o zhotovení veci na zákazku, ktorú uzatvorila so žalovaným, je uzatvorená v rámci občianskoprávneho alebo spotrebiteľského režimu. V tejto súvislosti mala za to, že uvedené predstavuje podstatnú časť právneho posúdenia a v prípade konštatovania, že išlo v danom prípade o zmluvu spadajúcu pod spotrebiteľský režim mala za to, že ju mal súd prvej inštancie poučiť o jej právach a povinnostiach náležitým spôsobom, k čomu nedošlo, preto došlo k podstatnému porušeniu jej práv. Uviedla, že rozhodnutie je tak zaťažené vadou v rovine právneho posúdenia a nedostatočne zisteného skutkového stavu.

11. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnú formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Občiansky zákonník zároveň v § 52 ods. 3 zakotvuje, kto je dodávateľom (osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a v § 52 ods. 4 ustanovuje koho je potrebné považovať za spotrebiteľa (fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti).

12. Odvolací súd uvádza, že v prejednávanom prípade súd prvej inštancie síce nekonštatoval, či v danom prípade išlo o zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať režim spotrebiteľského práva, avšak uvedená skutočnosť nemá v danom prípade vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to najmä v spojitosti so skutočnosťou, že súd prvej inštancie nepoučil žalobkyňu (v postavení spotrebiteľa) o jej právach a povinnostiach v spojitosti s § 292 CSP.

13. Odvolací súd v tejto súvislosti dopĺňa, že z obsahu spisu nie je jednoznačne zrejmé, či vzťah medzi stranami má spotrebiteľský charakter, avšak v danom prípade sa možno prikloniť ku konštatácii, že žalobkyňa v rámci existencie záväzkovoprávneho vzťahu vzniknutého zo zmluvy o zhotovení veci na zákazku vystupovala ako spotrebiteľ a zároveň žalovaný v danom prípade konal v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti, resp. v postavení dodávateľa. Uvedený záver, resp. postavenie žalovaného ako dodávateľa podporuje najmä skutočnosť, že žalobca v čase uzatvorenia zmluvy o zhotovení veci na zákazku (január 2010) bol konateľom a zároveň spoločníkom obchodnej spoločnosti L. ktorej predmetom obchodnej činnosti bolo okrem iného uskutočňovanie stavieb a ich zmien, demolácie, búracie práce a prípravné práce pre stavbu. Zároveň uvedenú hypotézu podporujú aj listinné dôkazy predložené žalobkyňou, a to rekapitulácia rozpočtových nákladov (č. I. 297), kde v záhlaví uvedeného dokumentu je okrem žalobkyne uvedený aj žalovaný resp. obchodná spoločnosť C.. XX, ktorej spoločníkom a konateľom bol práve žalovaný. Zároveň možno poukázať aj na skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe poukázala na skutočnosť, že základy boli kopané pracovníkmi žalovaného, čo žalovaný následne vo svojich vyjadreniach nijako nerozporoval.

14. Poučenie súdom zohráva kľúčovú úlohu pri prekonávaní informačného deficitu spotrebiteľa v civilnom procese. Obsah poučenia spotrebiteľa je logicky širší ako v prípade poučenia strany, ktorá nemá postavenie slabšej strany v konaní (porovnaj všeobecnú poučovaciu povinnosť podľa § 160 CSP). Zákonodarcu nepristúpil k taxatívne vymenovaniu toho, čo tvorí obsah poučovacej povinnosti, ale ponechal na uvážení súdu, o čom spotrebiteľa poučí. Kritériom, ktorým by sa súd mal spravovať, je predovšetkým dosiahnutie takej vedomosti spotrebiteľa o súdnom konaní, ktorá mu umožní účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv. Je však nutné dať do pozornosti, že súd poučovaciu povinnosť voči spotrebiteľovi nemá, ak je zastúpený advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (160 ods. 3 písm. b) CSP). Hoci uvedené ustanovenie sa vzťahuje na poučovaciu povinnosť

podľa § 160 odsekov 1 a 2 CSP, teleologickým výkladom možno s určitou dospelosťou dospieť k záveru, že uvedená výluka sa vzťahuje aj na poučovaciu povinnosť § 292 CSP. Z obsahu spisu resp. plnomocenstva doloženého do spisu (č. I. 4) vyplýva, že žalobkyňa bola právne zastúpená advokátkou Mgr. T. W. na zastupovanie v predmetnej veci odo dňa 19.12.2010, a teda bola právne zastúpená advokátom už v čase podania žaloby, resp. dňa 29.03.2011, keď bola žaloba súdu prvej inštancie doručená. Možno teda konštatovať, že žalobkyňa bola právne zastúpená advokátom v priebehu celého konania (bez ohľadu na zmenu advokáta č. I. 551). Na základe uvedeného je teda zrejmé, že odvolacia námietka žalobkyne, ohľadom skutočnosti, že súd prvej inštancie si nespĺnil svoju osobitnú poučovaciu povinnosť, nie je dôvodná, keďže ako už bolo vyššie uvedené osobitná resp. špeciálna poučovacia povinnosť súdu v spotrebiteľských sporoch sa neuplatňuje v prípade, ak je strana zastúpená advokátom, ako jedna z výnimiek z povinnosti súdu poučiť stranu, ktorá je spotrebiteľom podľa § 292 CSP.

15. Na základe uvedeného je zrejmé, že námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie v danom prípade neposúdil, či ide resp. nejde o právny vzťah, na ktorý sa aplikuje režim spotrebiteľského práva s následnou povinnosťou súdu prvej inštancie žalobkyňu v postavení spotrebiteľa poučiť nad rámec všeobecnej poučovacej povinnosti, nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Je tomu tak preto, že bez ohľadu na skutočnosť, že v danom prípade sa možno prikloniť k záveru, že ide o spotrebiteľský spor, tak napriek uvedenému súd prvej inštancie sa nedopustil pochybenia, ak žalobkyňu nepoučil o jej právach nad rámec všeobecnej poučovacej povinnosti § 160 a nasl. CSP v spojitosti s § 292 CSP, keď žalobkyňa bola od počiatku konania zastúpená advokátom.

16. Odvolací súd stotožniac sa s právnym názorom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadom nepreukázania príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody sa v ďalšom obmedzuje na skonštatovanie správnosti rozhodnutia a zároveň na zdôraznenie jeho správnosti doplnia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Pre sumarizáciu odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesporným, že medzi stranami v januári 2010 došlo k uzatvoreniu zmluvy o zhotovení veci na zákazku v ústnej forme, čo podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka nemá vplyv na platnosť takého právneho úkonu. Rovnako tak sporným medzi stranami nebolo, že došlo k začatiu realizácie rodinného domu žalovaným v A., na R. ulici podľa projektovej dokumentácie predloženej žalobkyňou, čo potvrdila žalobkyňa i žalovaný s tým, že cena bola dohodnutá na sumu 66.387,84 eura. Zároveň bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané a nesporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená ústna zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa požičala žalovanému sumu 3.100 eur s tým, že predmetná suma žalovaným mala byť vrátená tak, že sa započíta ako odmena za zhotovenie diela žalovaným. Sporným bol nárok žalobkyne na náhradu škody v dôsledku skutočnosti, že žalovaný porušil právnu povinnosť keď realizoval stavbu v rozpore s projektovou dokumentáciou a základy domu zhotovil v hĺbke 0,5-0,6 m, keď podľa projektovej dokumentácie mali byť v hĺbke 0,95 m, v dôsledku čoho bola žalobkyňa nútená k podbetónovaniu základov, čo jej spôsobilo vznik nároku na náhradu škody. S poukazom na vykonané dokazovanie bolo v ďalšom preukázané, že stavba bola realizovaná spôsobom, že na základy boli domurované dva rady tvárnic (DT 2 x 25 cm) a po dobetónovaní sa na tieto vyťahli múry a navozila zemina s tým, že po odstúpení od zmluvy sa pokračovalo vo výstavbe domu na sporných tvárniciach (čo potvrdil F. P.).

18. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušením právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príчинná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda v prejednávanej veci žalobkyňu. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

19. Ako odvolací súd už skôr uviedol, na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Uvedené tvrdenie skonštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) v náleze pod sp. zn. I ÚS 177/08 zo dňa 1. marca 2010, podľa ktorého je základnou podmienkou

vzniku zodpovednostného vzťahu príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná.

20. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný nerozporoval, že základy neboli uložené v hĺbke 0,95m pod povrchom podľa projektovej dokumentácie, namietajúc svoju zodpovednosť za škodu a tvrdiac, že nebolo potrebné dodatočné pribetónovanie resp. podbetónovanie, pretože ním realizovaným postupom by sa dosiahla dostatočná hĺbka základov v zmysle projektovej dokumentácie. Žalobkyňa zodpovednosť žalovaného vyvodzovala z postupu prác vykonaných v rozpore s projektom, ku ktorej zmene nedala súhlas a ktorý potom vyvolal potrebu dodatočného podbetónovania základov a zvýšenia nákladov, pretože vychádzala zo záveru, že žalovaný projekt pozmenil, preto bolo potrebné vykonať dodatočné pribetónovanie resp. podbetónovanie v zmysle posudku statika Ing. S.. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pre právne posúdenie danej veci (splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu) nie je významné len to, či došlo k zmene projektu, ale aj to, či táto zmena vyžadovala dodatočné práce navrhnuté statikom Ing. S. (pribetónovanie resp. podbetónovanie základov), a to s ohľadom aj na ďalej realizovanú výstavbu.

21. Ak žalovaný porušil právnu povinnosť v tom, že nekonal v súlade s projektovou dokumentáciou (žalovaným zhotovené základy boli v hĺbke 0,5 - 0,6 m s tým, že sa dostavali dva rady tvárnic DT 2 x 25 cm a po dobetónovaní sa vytiahli múry a navozila zemina) tak táto skutočnosť ešte sama o sebe nespôsobuje vznik nároku žalobkyne na náhradu škody. Je tomu tak preto, že porušenie uvedenej povinnosti (povinnosti konať v súlade s projektovou dokumentáciou) zo strany žalovaného naplňa jeden z troch predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, ktoré však pre úspech žalobkyne v spore musia byť naplnené všetky kumulatívne. Zároveň však je nevyhnutné zdôrazniť aj skutočnosť, že práve žalobkyňa je tým subjektom, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázania porušenia uvedenej povinnosti, a to v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Porušenie povinnosti konať v súlade s projektovou dokumentáciou zo strany žalovaného, ktoré porušenie aj v konaní konštatované bolo, ešte nespôsobuje možnosť dospieť k záveru, že uvedené porušenie povinnosti bolo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, resp. či žalovaným plánovaný a čiastočne aj realizovaný postup stavby znamenal pre dom ohrozenie jeho statiky a bezpečnosti určenej projektovou dokumentáciou s následnou nevyhnutnosťou podbetónovania základov.

22. Možno uviesť, že nedodržanie projektovej dokumentácie v tom, že základy neboli vybudované v hĺbke uvedenej v projektovej dokumentácii samé o sebe nepreukazuje kauzalitu vo vzťahu k vzniku škody, teda nutnosti vykonať podbetónovanie základov, keď ako vyplýva zo statického posudku Ing. P., problém zamŕzania základov bolo možné vyriešiť aj menej radikálne. V súvislosti s potrebou podbetónovania základov (pre ich možné premŕzanie), ktorej nutnosť žalobkyňa v konaní tvrdila a od ktorej odvodzovala svoj nárok na náhradu škody, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu zo znaleckého posudku Ing. P., že podbetónovanie by bolo opodstatnené a odôvodnené, ak by sa nenavozila na pozemok žiadna zemina (po dobetónovaní dvoch radov DT tvárnic) s tým, že z fotodokumentácie hrubej stavby vyplývalo, že bola uskutočnená navážka zeminy až na úroveň DT tvárnic, a preto podbetónovanie a pribetónovanie základov v takom rozsahu, v akom bolo zrealizované, nebolo úplne opodstatnené ani účelné.

23. Obdobné vyplýva aj z úvodnej časti znaleckého posudku I. S., v ktorej sa vyjadruje k riešeniu spornej otázky. Vychádza z realizovanej hĺbky základov 0,5 m miestami 0,6 m a konštatuje, že žalovaný mal uvažovať, že nad nerovným terénom budú základové pásy až pod podkladovú monolitickú železobetónovú dosku hrúbky 150 cm domurované aspoň jednou, dvoma vrstvami šalovacích betónových tvárnic DT 40, čím by sa dodržala hĺbka založenia základových obvodových pásov 950 mm. Znalec v úvode posudku nebral do úvahy, že na vybudovaných základoch už boli uložené dva rady tvárnic, keďže zvolil formuláciu, že žalovaný mal uvažovať o ich domurovaní. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase ohliadky stavby statikom bola okrem základovej dosky realizovaná už aj domurovka - pokládka dvoch radov šalovacích tvárnic, to potvrdil svedok Š. P. Nepamätal si len to, či boli zaliate betónom. Ak teda znalec nebral do úvahy reálny stav a neprihliadol na už dobetónované tvárnice 2 x 25 cm (v posudku s nimi neuvažoval), potom závery o nedostatočnej hĺbke základov, konštatované v závere posudku, posudzoval len z hľadiska projektovej dokumentácie. To napokon potvrdzuje aj jeho vyjadrenie v posudku, že nosné základy neboli prevedené podľa projektovej dokumentácie v hĺbke 950 mm a nevyhovujú požiadavkám platných noriem STN EN. Túto skutočnosť potvrdil aj vo svojej výpovedi, keď uviedol, že v posudku neuvažoval o tvárniciach, nik mu o nich nehovoril, hovorilo sa len o tom, či je hĺbka podzemných základov postačujúca. Na základe uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie vo

veci postupoval správne, ak sa neriadil závermi znalca uvádzanými v záverečnej časti jeho posudku o nutnosti vykonania podbetónovania, a to z dôvodu, že uvedený znalecký posudok je v rámci svojho obsahu nekoherentný, nezohľadňujúci skutočný stav v dôsledku čoho, nebolo možné na jeho základe dospieť k relevantným záverom.

24. Na základe uvedeného je zrejmé, že podbetónovanie základov nebolo objektívne nutným a nevyhnutým riešením nesprávnej hĺbky základov, napokon keď dokonca stavba bola následne realizovaná bez odstránenia dvoch radov DT tvárnic, ktorými sa dosiahla projektovou dokumentáciou požadovaná hĺbka základov, avšak s nutnosťou zvýšenia úrovne terénu v dôsledku návažky zeminy. Porušenie povinnosti, v danej veci realizovať stavbu podľa projektovej dokumentácie je len jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu, keď nie každé porušenie povinnosti automaticky zakladá zodpovednosť za škodu.

25. V súvislosti s preukázaním výšky škody je potrebné zdôrazniť, že preukázanie výšky škody v konaní zaťažovalo žalobkyňu, ktorá ju preukazovala faktúrami. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že predložené faktúry neobsahujú také údaje, z ktorých by bolo možné zistiť rozsah a objem vykonaných prác, resp. prepočítať náklady na realizovanie prác v súlade s projektom, a to aj s dôrazom na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že základy sa vykopali (v čase realizácie podbetónovania) na žiadosť žalobkyne ho hĺbky 1,10 m, teda viac, ako bolo uvedené v projekte. Je teda zrejmé, že ak by aj žalobkyňa v konaní preukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného konať v súlade s projektovou dokumentáciou a vznikom škody v podobe následnej nevyhnutosti podbetónovania základov, tak nepreukázala presnú výšku škody, ktorá jej takýmto konaním žalovaného mala vzniknúť, ako ďalší obligatórny predpoklad vzniku nároku na náhradu škody.

26. Odvolací súd sa rovnako tak stotožnil aj s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď neprihliadol na znalecký posudok vypracovaný Ing. S., a to z dôvodu, že posudok je v rámci svojho obsahu nekoherentný, nezohľadňujúci skutočný stav, v dôsledku čoho nebolo možné na jeho základe dospieť k relevantným záverom. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, znalec v úvode posudku nebral do úvahy, že na vybudovaných základoch už boli uložené dva rady tvárnic, keďže zvolil formuláciu, že žalovaný mal uvažovať o ich domurovaní. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase ohliadky stavby statikom bola okrem základovej dosky realizovaná už aj domurovka - pokládka dvoch radov šalovacích tvárnic, to potvrdil svedok Š. P., avšak si nepamätal len to, či boli zaliate betónom. Ak teda znalec nebral do úvahy reálny stav a neprihliadol na už dobetónované tvárnice 2 x 25 cm (v posudku s nimi neuvažoval), potom závery o nedostatočnej hĺbke základov, konštatované v závere posudku, posudzoval len z hľadiska projektovej dokumentácie. Na náklade vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd odvoláciu argumentáciu žalobkyne ohľadom neprihliadnutia na znalecký posudok Ing. S. vyhodnotil za nedôvodnú a nemajúcu vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

27. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalobkyne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, keď súd prvej inštancie neuviedol, konkrétnu časť úvodnej časti znaleckého posudku I. S., z ktorej pri posudzovaní znaleckého posudku vychádzal. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že už z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil vyplýva, v čom spočíva rozpornosť obsahovej stránky znaleckého posudku v jeho úvodnej a záverečnej časti a zároveň aj skutočnosť, že znalec pri jeho vypracovávaní nezohľadňoval skutočný stav.

28. S námietkou žalobkyne ohľadom posúdenia pravosti, resp. nepravosti podpisu na súpise materiálu vypracovaného žalovaným (č. I. 216) sa odvolací súd v ďalšom nezaoberal, pretože uvedené je pre právne posúdenie opodstatnenosti nároku žalobkyne bezvýznamné. Odvolací súd zároveň k odvolacím námietkam žalobkyne zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

29. Na základe uvedeného sa preto odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, keď dospel k záveru, že nárok žalobkyne nie je dôvodný, pretože žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania kauzality, t. j. príčinnej súvislosti medzi porušením právnych povinností zo strany žalovaného konať v súlade s projektovou dokumentáciou a vznikom škody (v podobe nutnosti podbetónovania základov).

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).